

woord & weg

inspiratie, informatie en opinie

- + **De toekomst**
van de dorpskerk
- + **High tea**
voor het dorp
- + **Ambulant predikant**
past op de winkel

Protestantse
Kerk

Vindplaats van geloof, hoop en liefde

High tea voor het dorp: “Gods liefde uitdragen met handen en voeten”

Bron: Magazine Protestantse Kerk

In het Zeeuwse 's-Heer Abtskerke staat de kerk pontificaal in het midden. De inwoners van het dorp zouden de 14e-eeuwse Johannes de Doperkerk niet graag willen missen, ook al worden de zondagse diensten lang niet meer door iedereen bezocht. Met een jaarlijkse high tea wil de diaconie de band met het dorp versterken.

Het begon eigenlijk met een servies, een prachtig retro-servies van Mosa uit Maastricht. Dat kon de diaconie van 's-Heer Abtskerke voor een prikkie overnemen van een theetuin in de buurt. Nu moeten we er ook wat mee, dacht diaken Pauline Mol. Een complete warme maaltijd bleek te ambitieus en dus werd twee jaar geleden voor het eerst een high tea georganiseerd waarbij het hele dorp werd uitgenodigd. Dit jaar, nu de diaconie weer op volle sterkte is, vindt de tweede editie plaats.

Voordat de gasten arriveren is een groepje vrijwilligers al druk bezig in de kleine keuken van de kerk. Allerlei soorten hapjes worden op schalen en etagères gerangschikt. Stukjes quiche, driehoekige sandwiches, hartige muffins, scones, fruit en zoet gebak. In het koor van de eeuwenoude, knusse kerk zijn de tafels gedekt en Pauline steekt alvast de kaarsen aan. Ze is blij met alle hulp die ze krijgt: “Het is een hele klus om zoiets te organiseren. We hebben flyers gemaakt en overal rondgebracht. 's-Heer Abtskerke heeft een heel groot buitengebied, dus dat was een heel werk. Maar er komen

nu ook mensen die ver buiten het dorp wonen, erg leuk.” Paulines collega-diaken Martine Blik staat bij de deur waar inmiddels de eerste gasten zijn gearriveerd. Jassen worden aangenomen en de mensen lopen verwachtingsvol naar voren. Als iedereen een plek gevonden heeft, heet Pauline alle bezoekers welkom. Ze vertelt dat er drie gangen zijn: eerst hartig, dan een overgang met fruit en scones, en dan het zoete gedeelte. “Ga tussen de gangen door ook eens bij iemand zitten die u niet kent”, spoort ze het publiek aan.

Goed contact met elkaar

Kees Visser (79) is hulpkoster van de kerk en heeft vanmorgen vroeg de kachels al aangezet. “Het moet lekker warm zijn hè, als de mensen komen!” Net als zijn vrouw en schoonzus schuift hij aan bij de high tea. “We vinden het belangrijk dat er in het dorp goed contact is met elkaar. Ik heb lang in de stad gewoond en daar had je dat niet. De kerk kan zo voor de gemeenschap zorgen en contact met elkaar op gang brengen.” Zijn schoonzus beaamt dat: “Ik woon een dorp verderop en daar heb je dit niet. Ik ben alleen, mijn man is overleden en dat is voor mij niet makkelijk. Ik ga al heel lang 's zondags niet meer naar de kerk. Misschien moet ik zondagochtend ook maar hierheen komen!” “Van harte welkom!” zegt Kees en hij neemt een hap van z'n gebak. “Thuus krieg 'k dit nie!” “Jie kriegt 'enoeg!” kaatst zijn vrouw terug.

Dochter Annet (53), ook actief in de kerk, ziet hier mensen die er op zondag nooit zijn. “De mensen hier geven echt om de kerk, ook al gaan ze op zondag niet. Ze zouden de kerk niet willen missen. De actie Kerkbalans wordt hier huis aan huis verspreid en levert elk jaar veel op. Ik denk dat dat ook komt omdat we dit soort dingen organiseren. De kerk zorgt voor verbinding, we geven de zondagse bloemen vaak aan mensen die geen lid zijn maar van wie we weten dat ze het moeilijk hebben. Zo bieden we bemoediging en troost, en met deze high tea laten we zien dat we gastvrij zijn, dat de mensen welkom zijn. Ik vind het zelf ook leuk om hier te zijn, ik spreek mensen die ik anders nooit spreek. Je bent toch vaak druk met je eigen leven.”

Monique (63): “Ik ben drie jaar ziek geweest vanwege een burn-out. Ik kwam de deur niet meer uit en op een gegeven moment is de drempel te hoog, dan ben je bang om te gaan. Onlangs heb ik tegen mezelf gezegd: en nu ga je naar buiten, nu ga je ergens heen om mensen te ontmoeten. Dus toen ik de uitnodiging kreeg, dacht ik: zie je wel, het moet zo zijn, ik moet gewoon gaan. En nu zit ik hier, ik kom nooit in een kerk, maar dit vind ik fijn!” “Het praat makkelijker, hè, met een hap en een drank!” beaamt haar buurvrouw die ook geen kerkganger is, maar hier vooral is “om ook eens wat andere mensen te spreken”.

‘We zorgen voor verbinding’

De high tea is een succes, vindt ook diaken Martine Blik. “Ik hoorde van de mensen uit het buitengebied dat ze heel erg genieten. Ze komen niet vaak meer in het dorp, omdat er geen winkel meer is. Daardoor hebben ze het gevoel nergens bij te horen, maar hier spreken ze mensen die ze nog van vroeger kennen. Dat is denk ik de functie van deze high tea: we zorgen voor verbinding, voor gemeenschap. We willen als kerk graag onderdeel van het dorp zijn, aanwezig zijn. Ik dacht: het lukt ons niet meer, we zijn met te weinig, we raken het contact met het dorp kwijt. Maar we kregen toch weer een groepje vrijwilligers bij elkaar. Zo kunnen we Gods liefde uitdragen met handen en voeten en wie weet komen er dan op zondag ook weer meer mensen naar de kerk.” Een high tea biedt volgens Martine ook voordelen boven een maaltijd: “Veel mensen willen ’s avonds de deur niet meer uit. Dit is overdag, dat is vooral voor ouderen veel beter. We organiseren ook filmavonden, daar komen weer heel andere mensen op af.”

Als de laatste gasten vertrokken zijn, blaast Pauline de kaarsjes uit. In de keukens worden de overblijfsels onder de vrijwilligers verdeeld, en het mooie Mosa-servies wordt zorgvuldig afgewassen en in de kast gezet: tot volgend jaar!

Tekst: Theanne Boer
Beeld: Sandra Haverman